
Segnalazione

Římské listy

Fogli romani

Ročník 2017 (III)
Anno 2017 (III)

Jarní příloha

Supplemento primaverile

PŘEDSTAVUJEME TVORBU NAŠICH ČLENŮ: ANTONIO SAGREDO
PRESENTIAMO LE OPERE DEI NOSTRI SOCI: ANTONIO SAGREDO

Camera
(a Praga)

Forse tu, domani, stupita vedrai il mio trionfo calpestare l'ardesia,
le consolari ammutolite e il riflesso ostinato di un Kaos nelle cisterne
vuote... il clamore del mio volto fu sorpreso da un cratere attico
e umiliato l'incarnato in una gabbia dalla mia storia scellerata.

Nei laboratori dei presagi ho scovato non so quale fattura inquisita,
la promessa di una risurrezione mi stordiva... mi svelava una fede
il negromante a squarciagola: *ecco, questi sono gli altari,
dove ancora nei secoli si canterà la favola di un qualsiasi profeta!*

Era inverno. Come un latino antico carezzava la *soglia* di codici miniati
e sul leggio la potenza di un centrale impero. Raggiava la città zebrata
con Keplero, e tra insegne, bettole e vino nero, respiravano l'ansia,
la carta, l'inchiostro, con lo sguardo la neve, la polvere della decadenza.

Lasticate d'attese e geometrie le nuove leggi simulavano la memoria.
Raffiche di gelo salm odiavano le nostre ossa, i numeri cedevano
il segreto
al secolo più virtuoso, straziata la nemesi e sfornata la pietra angolare.
Gli occhi e le dita computavano nuove orbite e principi matematici.

Maldestro è il tradimento! Come il trono è una maschera inabile,
capriccio e parvenza di se stesso! E mi vaneggia lo specchio di incubi,
eventi e sembianti... e come si trastulla nel giardino, e in questa stanza
mia, che è Tutto per me - per fortuna - ma non è la Storia!

antonio sagredo
Vermicino, 16-20 maggio 2008

(dalla raccolta *Capricci* - ed. GSE, 2016)

Pokoj
(Praze)

Možná ty, zítra, v úžasu uvidíš můj triumf, jak šlape po břídlici,
po němých římských cestách a tvrdohlavém odrazu Chaosu
v prázdných cisternách... křik mé tváře byl překvapen vázou z Attiky
a ponížěn ztělesněn v kleci mým hanebným příběhem.

V laboratořích předtuch jsem vyslídil nějaké zkoumané kouzlo,
slib vzkříšení mě ohromoval... odhaloval mi viru
nekromant z plna hrdla: *hle, to jsou oltáře, kde ještě
po století se bude zpívat pohádka jakéhokoliv proroka!*

Byla zima. Jako latinský básník laskal *práh* iluminovaných rukopisů
a na stojanu sílu centrální říše. Bloudil zebrovaným městem
s Keplero, a mezi návěstími, putykami a červeným vínem, dýchali
úzkost, papír a inkoust - a pohledem sníh, prach rozkladu.

Vydážděné očekáváním a geometrií nové zákony simulovaly paměť.
Údery mrazu odřikávaly naše kosti, čísla postoupily tajemství
nejtónnějšímu století, tyraná odplata a deformovaný základní kámen.
Oči a prsty vypočítávaly nové dráhy a matematické principy.

Nemotná je zrada! Jak trůn je nezpůsobitelná maska,
rozmar a zdání sebe! Šklébí se na mě zrcadlo nočních můr,
události a vzezření... a jak se veselí v zahradě, a v tom to
mém pokoji, který je Vše pro mě - naštěstí - ale to nejsou Dějiny!

Antonio Sagredo

Capricci

antonio sagredo
Vermicino, 16.-20. května
2008

(ze sbírky *Capricci*)

přeložil k

Nota di E. A.

Per mantenere l'impaginato ho dovuto creare un'immagine.
Una lettura migliore del testo si ottiene aumentando lo zoom.

J.M.Trenkwald, incisione a colori (1862) raffigurante Rodolfo II nel suo gabinetto alchemico in compagnia di Keplero